

[Poul Schlüter.]

tagerorganisationer. Vi mener, at det var og er en stor sag, som kan komme til at omfatte milliardbeløb. Vi mener, det er inderlig overflødigt. Vi mener, at staten ikke bør overtage funktioner, som varetages udmærket af det private erhvervsliv. Men alt dette kan vi forhåbentlig senere komme til her i folketinget at drøfte grundigt, for sagen er jo nu på vej ind i et nyt spor, det rigtige spor. I går og i dag har der været ført forhandlinger mellem statsministeren og oppositionen, og jeg forstår, at de har ført til, at regeringen nu vil fremsætte et lovforslag om denne udvidelse af postgirokontolets funktioner, så der kan blive tale om et almindeligt udvalgsarbejde her i folketinget, hvorefter det kan blive konstateret her i salen, om der virkelig er et flertal blandt folketingets medlemmer for at give postvæsenet disse nye opgaver.

Som det nu ligger, vil jeg gerne for klarheds skyld bede trafikministeren bekræfte, at der kommer et sådant lovforslag, således at beslutningen ikke gennemføres rent administrativt, men bliver truffet, hvor en så stor beslutning bør træffes: her i folketinget.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det er jo en sjælden situation at være i, at spørgeren ligefrem om ikke ordret så dog i realiteten læser en del af min besvarelse op. En række af hr. Poul Schlüters formuleringer i det stillede spørgsmål, hvortil jeg må henholde mig i første omgang — jeg kendte ikke baggrunden, som først fremkommer mundtligt nu her — om bankmæssige funktioner, bank- og sparekasselignende virksomhed i spørgsmålet bringer uvægerlig tanken hen på oprettelsen af en egentlig postsparebank eller lignende, således som også store dele af pressen har været inde på det. Det er forkert. Hvad regeringen foreslår, er en beskeden udvidelse af postgirokontolets aktiviteter. Det er jo i postlovens § 2 anført, at postvæsenet er bemyndiget til at overtage andre med dets virksomhed forenelige forretninger såsom postgiro. De nærmere bestemmelser, herunder takster, fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

I bekendtgørelsen om benyttelse af postvæsenet er det i § 2 fastsat, at postvæsenet

udfører postgiroforretninger, og i §§ 10-20 er fastsat bestemmelser for disse forretninger. I § 14 er det således fastsat, hvilken forrentning der ydes for beløb på en postgiro, og i § 19 er fastsat, at så stor en del af kontohaverens tilgodehavende, som ikke skønnes nødvendigt at holde rede til imødekomme af kontohaverens dispositioner under hensyn til post- og telegrafvæsenets forretningsmæssige interesser og dets interesse i en rimelig regional fordeling, skal anbringes på betryggende måde efter nærmere af ministeren for offentlige arbejder fastsatte regler.

På grundlag af en indstilling fra et af mig nedsat udvalg med teknisk bistand fra repræsentanter fra økonomi- og budgetministeriet, handelsministeriet og Danmarks Nationalbank har regeringen herefter besluttet at udvide enkelte områder af postgirokontolets virksomheder. Beslutningen kan opdeles i 4 led:

1. Staten anviser lønninger m. v. til statsansatte til postgirokontolet til fordeling til pengeinstitutterne, herunder postgirokontolet.

2. Det statsansatte personale tilbydes længirokonti, der forrentes som almindelige postgirokonti. Renten skal dog beregnes 3 gange om måneden i stedet for som på almindelige postgirokonti 1 gang. For beløb, der efter aftale hensættes til opsparring på 3 måneders opsigelse, ydes 6 pct. i rente.

3. Der gives inden for rammerne af nærmere givne regler innehavere af postgirokonti en adgang til at kunne opnå lån, de såkaldte automatiklån.

4. Statsstyrelse og institutioner skal oprette postgirokonto og i alle tilfælde, når det er hensigtsmæssigt, benytte postgiro ved betalinger.

Jeg vil godt understrege, at udvidelsen af postgirokontolets virksomhed, der er en gennemgribende foranstaltning, først og fremmest giver en mere effektiv postgirotjeneste. En forøgelse af antallet af postgirokonti vil betyde, at antallet af indbetalinger bliver relativt mindre, hvilket medfører en dæmpning af forbruget af personale ved posthusene. Der sker således en overflytning af arbejdet fra den stærkt personalekrævende indleveringstjeneste på posthusene til en centraliseret edb-bogføring i postgirokontolet, hvad der er i god overensstemmelse med de